

Prestrashil se poleka-leka, Herceg veche hvashtashe uplasheni amatjorki po zatyntenite kytcheta na zalata. Stoeshe po-dalech ot zatvoreniya kryg na jastrebite i tehните dami, koito godini nared vladeeha centralnata chast na zalata. Tuk, okolo stolovete pred podiuma na orkestyra, se tylpjaha naj-izvestnite gradski momicheta, obkryzheni ot zhivata stena na postojannite im partniori. Diktuvaha modata i stila na povedenieto po cjaloto "styrvalo" i vsichki ostanali zabavi v grada. Za pryv tuk se pojaviha prochutite pepiteni palta s dve cepki otzad, tuk bjaha zavyrzvani vyzmozhno naj-malkite vyzli na vratovryzkite, izrisuvani sobstvenorychno s havajski palmi, Ajfelovi kuli, pod koito pisheshe SOUVENIR DE PARIS, s "modernistichno" razhvyrljani sol-kljuchove i noti, s bukвите CONGO JAZZ i uhilene negyrski glavi s niz beli zybi... Tezi neprikosnoveni gospodari na Fizkulturniya dom stypvaha gyvkavo na debelite si podmetki ot surov kauchuk, oblepeni s tri reda cveten izolirband (cherven, zhylt, zelen), vinagi gotovi da predizvikat sbivane i taka da specheljat novi tochki pred svoite dami. Momichetata se mycheha s dryzkoto si dyrzhanie da pokazhat na vsichki, che sa stanali zheni. Prez himenite im beshe izbliknala nepodozirana zhenska gordost. Jarko se chervjaha i grimiraha, preobrazjavajki se taka ot stomatologichni sestri i prodavachki v bar-dami ot njakoj film. Razpusnatata im predizvikatelna pohodka po parketa sjakash govoreshe na ostanalite, po-strahlivi momicheta: "E, kakvo? Nikak ne boleshe... Segaj naj-posle sme zheni, razkrihme i тази тайна i koj mozhe da ni uplashi?" Smenjaha momchetata i te tjah, taka che v tova zatvoreno i samodovolno obshtestvo vseki mladezh pone za izvestno vreme beshe "hodil" s vsjaka devojka ot kompanijata. Sigurno tova beshe prichinata v тази chast na zalata da stavat naj-chesto sbivaniya. Obiknoveno

pyrvo se chuvashe pljasyk ot shamar, njakoj priglusheno izvivashe, a pazata se pronizvashe ot samoten zhenski pisyk. Nad zabavata prelitashe naelektriziran oblak. Vsichki se vturvaha kym kipjashtija vir ot tela, kydeto be zapochnala svadata. Sbivanijata inache traeha tvrde kratko: zavyrshvaha syshto taka neochakvano, kaktto i plamvaha. Orkestyryt zasyrvashe neshto po-dinamichno, a dvama sekundanti otvlichaha okyrvavenija si prijatel v toaletnata da izmie kryvta. Nepisanite pravila nalagaha pobedenijat da pokazva s otchajano dyrpane, kolkoto se mozhe po-demonstrativno, che iska da se vyrne i da prodylzhi boja:

- Pusnete me... Pusnete me, be! - vikashe toj i napyvashe da se otskubne. - Mamicata mu...! Pusnete me, mamicata mu!

- Hajde... Hajde... - uspokojavaha go drugarite mu, vlachejki go po parketa. - Ima vreme...

- Shto go ne pusnete? - podhvyrljashe pobediteljat i gordo poglazhdashe izdranata si desnica.

Ponjakoga mladezhyt vse pak uspjavashe da se otskubne i da se vturme kym grupata, kojato prodylzhashe da tancuva. Profuchavashe prez tancjorite s otchajaniето na ranen zvjar. Katapultiranoto mu tjalo s otskok se zabivashe nasluki v tylpata: chuvaha se njakolko typi udara v slabini i rebra, skyrcane na zybi i na podmetki po lakiranoto dyrvo... Metezhyt na borbata otblizo! Tova beshe zavryshtane na kamikadze. Ostanalite tancjori uplasheno razglezhdaha posledicite ot sbivaneto: razpran rykav ot sako, kyrvavi petna po bjatalata praznichna riza.

- Ej, kyde mi e obuvkata? - hlencheshe njakoj, kato razblyskvashe tancuvashtite, tyrsejki izgubenoto si sykrovishte.

Herceg otbjagvashe sbivanijata i nikoga ne se priblizhavashe do momichetata "tabu", a hitro se promykvashе kym zarjazanite, s nadezhda da nameri neshto za sebe si. Otkri, che njakoi devojki sa "trudni" v tanca, tyj kato cjaloto im tjalo

natezhava kato kamyk vyrhu rykata na partnjora, dokato pyk njakoi drugi bjaha pochti beztelesni - predvizhdaha vsjako negovo dvizhenie, sledvajki go, predi samijat toj da osyznae namerenieto si. Njakoi se prilepjaha, potyvaha v pregyrdkite mu, ostavjajki dokraj da gi vodi, no po-chesto mezhdu nego i momicheto ostavashe neprevzemaema krepostna stena na esnafskoto celomydrie, taka che trjabvashe s posledni usilija da zadyrzha partnjorkata si da ne napusne okonchatelno objatijata mu! Imashe i takiva, koito tancuvaha s takava lekota, che pri njakoe rjazko obryshtane vremenno gi zagubvashe; otkysvaha se ot nego i, zavyrtajki se okolo sobstvenata si os, izchezvaha v gystata masa ot tancjori. Takiva obiknoveno tancuvaha na vyrhovete na prystite si, ot tjah chovek ne mozheshe da ochakva ni naj-malko erotika, samo chist balet! Herceg skoro otkri, che podvizhnostta na dadena tancjorka izobshto ne zavisj ot pylnotata ili strojnostta - kljoshtavite momicheta se okazvaha ponjakoga tezhki kato olovo! - a ot njakakva vytreshna lekota i gotovnost da se otdadat na muzikata, da zabravjat koi sa, kakvi sa i otkyde idvat. Zapozna se s momicheta ot strogi patriarhalni semejstva, koito edva priemaha pokanata za tanc, no mig pokysno, oshte pri pyrvite taktove na "Den i nosht", se zabravjaha napyлно, opijaneni ot muzikata i stypkite. Malkite frycli ot pokrajninite, koito primamvaha partnjori s predizvikatelno si dyrzhanie, v tanca nenadejno stavaha nepristypni i celomydreni. Njakoi vodeha Herceg, po policejski zdravo stisnali rykata mu, drugi se ostavjaha da gi vodi sred umopobyrykvashtite trikove na "Kontinental bugi".

No kakvoto i da praveshe, kolkoto i da uspjavashe da ovladee pravilata tanca i da otkrie, naistina syvsem skromno, no vse pak svoe, mestence vyv Fizkulturnija dom, Herceg nikoga ne se prichisli dokraj kym tezi momcheta i momicheta, koito se obichaha, mameha, laskaeha, bieha i do posleden dyh vojuvaha

za svoj kvadraten metyr prostranstvo za tanc. Sjakash syrceto mu predchuvstvashe, che njama da svyrshi v tozi razvydnyk na ljubovta i zavistta. Shmugajki se mezhdu tancjorite, shvashtashe chast po chast ustrojstvoto na тази malka planeta. Vidja znameniti tancjori "bez kosti", ekshibicionisti, svadlivci i drugi - strahlivi i othvyrleni, koito se prestruvaha, che nehajat za tancite i uspeha; onezi, koito cjala vecher zjapaha ot sjankata na balkona, proklinajki loshija si vynshen vid, rahitichnite si ramene ili "ptichite" si gyrdi, bednotijata, nedorazvitija si gryden kosh, ochilata s golemi dioptri; kucite, krivogledite, sramezhlivite, pypchivite i zapochnalite da opleshivjavat ot ranna mladost, v chiito unili pogledi cheteshe primirenje i zavist - neizcherpaemi plastove tyga. Edna obiknovena fizkulturna zala na kraja na sveta predstavljavashe Zavyrshen Svjat, v kojto toj shte se pojavi kato borec na ringa edva po-kysno, kogato, vyoryzhen s vsichki neobhodimi trikovе, naucheni po sybotnite zabavi, veche shte e otroven ot rutina. Vypreki nezadovolenite zhelanija, koito go zadushavaha ponjakoga i go karaha da zaprilicha na neobuzdanite i taka samouvereni momcheta na moda, toj vse pak se chuvstvashe chuzhdeneц, kojto znae, che tuk e samo vremenno, makar oshte ne mozheshe da objasni kyde vsyshtnost e negovoto mjasto i kak da nameri pyt prez myglata.

A prez cjaloto tova dylgo i mychitelno vreme go chovyrykashe edna tajna: kyde hodi Lina Koen, shtom nikoga ne ja be sreshtal na zabavite, na koito idvashe cjalata gradska mladezh? Vsjaka sybota vlizashe v zalata na Fizkulturnija dom, nadjavajki se da ja zavari tam. Ustrojvashe zasada na svojata ljubima. Chakashe tyrpelivo s tajnoto zhelanie tja da ne dojde, zashtoto nikoj po-dobre ot nego ne poznavashe vsichki opasnosti na vrazheskija lager, v kojto toj beshe razuznavach. Bez da znae, Lina Koen mu pomagashe da prezhivee skukata na gimnazialnija zhivot, pri tova bez da se opetni i pomrachi skypocennata

svetlina, tleshta njakyde dylboko, onazi svetlina, kojato ozarjava izvytre mechtatelite i bez kojato horata sa samo mrachni prezivni zivotni.

Lina be тази svetla sleda, po kojato se beshe zapytil.